

✓ کارنیل، بزرگترین شبکه موفقیت ایرانیان می باشد، که افرادی زیادی توانسته اند با آن به موفقیت برسند، فاطمه رتبه ۱۱ کنکور کارشناسی، محمد حسین رتبه ۶۸ کنکور کارشناسی، سپیده رتبه ۳ کنکور ارشد، مریم و همسرش راه اندازی تولیدی مانتو، امیر راه اندازی فروشگاه اینترنتی، کیوان پیوستن به تیم تراکتور سازی تبریز، میلاد پیوستن به تیم صبا، مهسا تحصیل در ایتالیا، و..... این موارد گوشه از افرادی بودند که با کارنیل به موفقیت رسیده اند، شما هم می توانید موفقیت خود را با کارنیل شروع کنید.

برای پیوستن به تیم کارنیلی های موفق روی لینک زیر کلیک کنید.

www.karnil.com

همچنین برای ورود به کanal تلگرام کارنیل روی لینک زیر کلیک کنید.

<https://telegram.me/karnil>

لامپکسوارا 1967

اندھی از

عارفہ ایمانی

فهرست

2	ذندگی نامه
13	نامه ای برای هیلدا، آلیدا، کامیلو، سلیا و ارنستیو
15	نامه ای به فیدل عزیز
17	گفته های ارنستو چگوادا
18	سازمان ملل
21	دکتر ارنستو چگوادا را بهتر بشناسیم
24	یادها

۱۹۶۷ء
جعفر

بسم الله الرحمن الرحيم

زندگی نامه

عشق چگوادا حماسه ای جاویدان و تابناک.

نام اصلی: ارنستو دا فائل گوادا دلاسرا

زادروز: 14 ذوئن 1928

دوزاده بیالات متحده آمریکا

درگذشت: 9 اکتبر 1967 میلادی (39 سال)

لایگر ابولیوی

علت مرگ: تیرباران شد

تحصیلات: دکتری طب

پیشه: پزشک، چریک، سیاستمدار و انقلابی

حزب سیاسی جنبش 26 ذوئه

دین: مادر کسیسم

همسر: هیلدا گادنا (1955-1959)

آلیدا مادر (1959-1967)

فرزندان: هیلدا، آلیدا، کامیلو، سلیا، ارنستو

والدین: (ارنستو گوادا لینچ) ایرلندی

مادرش (سلیا دلاسرا) اسپانیایی

ارنستو چگوارا در 14 ژوئن 1928 در شهر دوسادیو آرژانتین در یک خانواده ثروتمند چشم به جهان گشود. مادرش فرزند یک زمیندار بزرگ و پدرش نیز از یک خانواده بزرگ بود. از همان آغاز کودکی بیماری آسم او را آزار می‌داد به طوری که مادرش به خاطر ضعف سالهای ابتدایی او را به مدرسه نفرستاد و در خانه به او درس می‌داد. اما او در سالهای بعد همواره در مدرسه و محل زندگی خود نقش رهبری کرد کان هم سن خود را به عهده داشت. او فرزند ارشد یک خانواده چپ‌گرای جمهوری خواه بود به همین دلیل از زمان کودکی مجبور بود با سیاست بزرگ شود و بسیار خوب با آن آشنایی پیدا کرد.

ج در دودان نوجوانی کتاب‌های بسیاری از نویسنده‌گان را خواند و عقاید او به همین کتب بر می‌گرد. مانند کتابهای برتراند راسل در رابطه با عشق و میهن پرستی: آثار جک لندن در زمینه اجتماعی و کتاب‌های فرید ریش نیچه درباره مرگ.

در سال 1948 ج به دانشگاه بونویس وارد شد تا پژوهشکی بخواند. در دودان تحصیل یک سال را مرخصی گرفت تا به همراه دوست خود به سفری با موتور به دور آمریکای لاتین برود. اما موتور در همان ابتدای مسیر خراب شد و آن دو مجبور شدند ادامه مسیر را پیاده طی کنند. به گفته خود چه این اتفاق باعث شد او بهتر ویشتر با فقر و بدبختی مردم آمریکای لاتین آشنا شود. وقتی دور آمریکا را می‌پیمود شاهد بدبختی و فلاکت مردم این دیار بود: او برای تامین هزینه‌های سفر کارگری می‌کرد و از نزدیک فقر و بی‌سوادی مردم آمریکای لاتین را احساس می‌کرد.

او دلیل این بدبختی را نظام ظالم و دیکتاتوری آن زمان دانست و بر طبق مطالعاتی که از مارکسیسم داشت تنها راه درهایی از این فلکت را انقلابی مسلحانه دانست. در پایان سفر ج نه تنها آمریکای لاتین را یک آمریکای آزاد تصور کرد بلکه آن را یک قاده متحد و بدون مرز دید. چه بعد‌ها تمام فعالیت‌های انقلابی خود را بر پایه تحقق بخشدیدن به همین تصورات انجام داد.

گواه‌الا

7 ژوئیه 1953 گوازا دویاده به سفر رفت به کشورهای همچون بولیوی . پرو . اکوادور . پاناما . کاستاریکا . نیکاراگوئه . هندuras و ال ساوادور . او در دسامبر 1953 به گواتمالا می‌رسد.

جلیل که دنیس جمهور خاکو بو آرینز از طریق اصلاحات ارضی قصد براندازی نظام لاتیفوندیا را داشت . گوازا در گواتمالا ماند تا آنچه لازم بود تا به یک انقلابی واقعی تبدیل شود را به نحو احسن انجام دهد.

در گواتمالاسیتی گوازا با هیلدا گادآ آکوستیا که یک اقتصاددان پروی بود آشنا شد . هیلدا از لحاظ سیاسی به خوبی با جناح چپ گرای متحده‌ین انقلابی خلق آمریکا در ارتباط بود .

او گوازا را به چند مقام دسمی بلند مرتبه در دولت آرینز معرفی کرد . همچنین گوازا با چند تن از تبعیدی‌های متصل به جنبش 26 ژوئیه فidel کاسترو حمله به یک سربازخانه در سانتیاگو کویا ارتباط برقرار کرد . در طی این ارتباطات بود که گوازا لقب معروف چه را که در آرژانتین مانند رفیق به کار می‌رود کسب کرد . سعی و تلاش چه برای اینکه یک اترن پزشکی شود موفقیت آمیز نبود در نتیجه وضعیت مالی او اغلب دچار تزلزل بود .

در 15 می 1954 یک گروهان پیاده نظاماسکودا و تجهیزات نظامی سبک از طرف کمونیست‌های چکسلواکی برای آرینز ارسال شد که باعث تسریع یک کودتا توسط سیا شد . چه بسیار مشتاق بود تا به پشتیوانه آرینز بجنگد و برای همین منظور به یک گروهک نظامی که توسط جوانان کمونیست تشکیل شده بود پیوست . اما خیلی زود از کارهای گروه خسته شد و به کار پزشکی خود برگشت . در پی توطنه چ دویاده برای جنگ داوطلب شد اما چیزی نگذشت که آرینز در سفارت مکزیک پناهندۀ شد و از حامی‌های خارجی خود نیز خواست تا کشور را ترک کنند . وقتی هیلدا گادآ دستگیر شد چه نیز به کسولگری آرژانتین پناه بردا . چه تا چند هفته آنجا ماند و سپس به مکزیک رفت . براندازی دزیم آرینز توسط سیا این دیدگاه را در چگوازا بوجود آورد که ایالات متحده یک قدرت امپریالیستی است که در صدد براندازی هر کشوری است که بخواهد پیشرفت کند و آزاد باشد . و همین باعث شد تا

اینکه چه بیشتر از همیشه به این ایمان آورد که یک شورش مسلحانه که توسط یک جمهوری و مردم مسلح حمایت می شود تنها راهی است که می شود شرایط را به نفع چنین کشورهایی برگرداند.

۱۹۶۷

چکوارا

گوارا در اوایل سپتامبر 1954 به مکزیک رسید و ارتباط خود را با نیکولوپز در سال 1955 او را به دانول کاسترو معرفی کرد و دانول هم او را به برادر بزرگرش فidel کاسترو دهبر جنبش 26 ژوئیه که اکنون سعی بر برآندازی نظام دیکاتوری فولختیو باتیستا داشت معرفی کرد. بعد از یک گفتگوی طولانی مدت با کاسترو چ به جنبش پیوست.

چکوارا و آلبانا هارچ - نهر سمته داشت

۱۹۶۷

چ به عنوان پژوهش جنبش انتخاب شد. او در تمرین های نظامی شرکت کرد و در آخر به عنوان بهترین پادشاه شناخته شد. اولین عملیات انقلابی کاسترو حمله به کوبا توسط یک رزم ناو بسیار قدیمی به نام مادر بزرگ بود.

در روز 25 نوامبر 1956 از مکزیک به وسیله مادر بزرگ به سمت کوبا راه افتادند. اما کمی بعد پهلو گرفتن توسط ارتش باتیستا مورد حمله فراد گرفتند. از 82 نفر بسیاری کشته شدند و بسیاری هم بعد از دستگیری تبعید شدند. فقط 22 نفر توانستند فراد کنند.

خدود چ نوشته است: در همین مقابله خوبین بود که من تجهیزات پژوهشیم را کدار گذاشتیم و برای جنگ از جسد یکی مبارزان سلاح برداشتم. و این گونه از یک پژوهشک به یک پادشاه مبارز تبدیل شد.

چند نفری که زندگانند به عنوان یک گروه انقلابی فروپاشیده در اعماق کوه های سیرا مایسترا پناه گرفتند جایی که از طرف گروه چریکی فرانک پایس جنبش 26 ژوئیه و نهادهای مردمی حمایت شدند. با عقب نشینی گروه به طرف کوه ها این سوال پیش آمد: کاسترو زندگ است یا مرد؟

تا اینکه در اوایل 1957 یک مصاحبه به همراه یک عکس از کاسترو و گروه چریکی اش در دو زبانه نیویورک تایمز چاپ شد.

چ برای مصاحبه حاضر نبود اما در ماههای بعد به اهمیت دسانه ها در انقلابشان پی برد. سختی کوه نشینی و کمبود مهمات باعث شد تا چ از این دوزها به عنوان سخت ترین دوزها یاد کند.

کاسترو چ را به عنوان دهبردوم هنگ دوم لشکر انتخاب کرد. اولین اقدام چ برای حمله به یک پادگان دریگیتو درست مانند نقشه پیش نرفت. افراد چ سروقت حاضر نشدند و او هم به تنهایی حمله را شروع کرد. چ می خواست یکی از نگهبان های دشمن را دستگیر کند اما نگهبان فرار کرد و او هم به طرف نگهبان شروع به تیراندازی کرد اما تفنگش از کار افتاد. او در ذیریارانی از گلوله به طرف نیروهای خودی فرار کرد اما آن ها هم با شنیدن صدای تیراندازی پادگان را به رگبار تیر گرفتند. در هر صورت پادگان تا قبل از اینکه چ بتواند تفنگش را درست کند تسلیم افراد او شد.

چکوارا و فیدل کاسترو

وقتی چ در تاکیک های نظامی خود تجدید نظر کرد رویه بسیار خشن تری را در پیش گرفت. فرادی های گروه به عنوان خائن تلقی می شدند و چ گروهایی را برای ترورشان می فرستاد. در نتیجه از او به علت بی درحمی و خشونتش می ترسیدند.

۱۹۶۷

گوادا برای یک مرکز رادیویی به نام رادیوی شودشی در فوریه 1958 درست کرد. آن‌ها به وسیله این مرکز برای مردم کویا اعلامیه منتشر می‌کردند و با افرادی که خواستار عضویت در گروه بودند ارتباط برقرار می‌کردند. ایده مرکز رادیویی را ج از فعالیت‌های رادیویی سیا برای براندازی دولت آذینز در گوانمala الهام گرفته بود.

در اوخر ژوئیه 1958 گوادا نقشی بسیار اساسی را در نبرد لاس مرسدس ایفا کرد. او 1500 نفر از افراد باتیستا را که قصد کشتن کاسترو و ازین بردن جنبش را داشتند با استفاده از هنگ خود دستگیر کرد. بعدها سرگرد آمریکایی لری باکمن این عملیات چ را تحلیل کرد و آن را عالی و بی همتا خواند. با ادامه یافتن جنگ گوادا دهبری یک هنگ دیگر را بر عهد گرفت و آن را به غرب اعزام کرد تا در لحظه موعود حمله آخر را به سوی هاوانا انجام دهد.

در دوزهای پایانی دسامبر 1958 گوادا به هنگ اتحادی خود دستور داد تا به سانتا کلارا حمله کند. این حمله آخرین پیروزی قاطعانه انقلابیون بود. رادیو شودشی اعلام کرد هنگ گوادا در شب سال نو سانتا کلارا را پیروزمندانه تصرف کردند که با خبری که خبرگزاری بین المللی بنا بر مرگ چه در حين نبرد داده بود تناقض داشت. در هر حال باتیستا وقتی فهمید که ژنرال هایش با شودشی‌ها مذاکره داشتند و در جبهه آن‌ها هستند در اولین دوز سال 1959 از کویا فرار کرد و در اولین دوز 1959 فیدل کاسترو و افرادش در نبرد خود پیروز شدند و نظام کوونی کویا را تشکیل دادند. گوادا یکی از اعضای جنبش 26 ژوئیه فیدل کاسترو بود. این جنبش در سال 1959 قدرت را در کویا بدست آورد.

چگوادا چندین پست مهم در دولت جدید کویا از جمله سفیر: رئیس بانک مرکزی و وزیر صنایع را بر عهد داشت و پس از آن با امید برانگیختن انقلاب در دیگر کشورها کویا را ترک کرد. وی ابتدا در سال 1966 به جمهوری دموکراتیک کنگو رفت و سپس به بولیوی سفر کرد.

جنگ

در سال 1965 چگوارا در یک اقدام مخاطره آمیز تصمیم به سفر به غرب آفریقا گرفت تا معلومات و تجربیات خویش را به عنوان یک دهبر پادشاهی به شودشی که آن دوڑها در کنگو جریان داشت منتقل کند. با توجه به دنیس جمهور الجزایر احمد بن بل چه گوارا فکر می کرد که آفریقا یک حلقه ضعیف نظام امپریالیسمی است که توانایی یک انقلاب بزرگ را در خود دارد. دنیس جمهور مصر جمال عبدالناصر که به خاطر ملاقاتش با چه گوارا در سال 1959 رابطه برادرانه ای با او داشت برنامه چه گوارا در مورد جنگ در کنگو را ناعمالانه دید و به او در مورد اینکه چهرا اش تبدیل به یک چهره تاریخی شود هشدار داد و او را محکوم به شکست دانست. اما علی درغم هشدارهای او چه گوارا دراهنایی عمل کوبان با پشتیبانی حرکت سیمبایی مازکسیست که همزمان با بحران کنگو اتفاق افتاده بود شد. سربازان مزدور آفریقای جنوبی که دهبریان را مایک هوا را بر عهد داشت که با ارتش کنگو کار می کرد در صدد خنثی کردن برنامه های چه گوارا برآمدند. آنها می توانستند ارتباطات چگوارا را بینند و خطوط ارتباطی او را تحریم کنند. با وجود اینکه چگوارا در تلاش برای مخفی نمایاندن حضورش در کنگو بود دولت آمریکا از موقعیت مکانی او و فعالیت هایش آگاه بود. سازمان امنیت جهانی از تمامی سخن پراکنی های داخلی و خارجی او که به وسیله تجهیزات بروون مرزی بواس ان اس والدز که یک سیستم پستی شنیداری شناور بر دری اقیانوس هند بود جلوگیری می کرد.

هدف چه گوارا صادر کردن انقلاب کویا از طریق تربیت کردن جنگجویان محلی سیمبا در مکتب مازکسیست و نظریه فوکو و استراتژی های جنگی (پادشاهی) بود.

چگوارا در 37 سالگی در جنگ سال 1965

مرکز

در اوایل اکبر 1967 چگوادا در بولیوی طی عملیاتی که توسط سازمان سیاطرح نیزی شده بود دستگیر شد. برخی باور دارند که سیا ترجیح می‌داد گوادا را برای بازجویی ذنده در دست داشته باشد اما در هر صورت او به وسیله ارتش بولیوی در نزدیکی وایه گراند در مدرسه دوستا لا ایگرا در سانتا کروز دلاسیه را به دستور باریه نوس دیکتاتور نظامی کشته شد.

در بامداد 8 اکبر 1967 در نزدیکی لایگه را دهکده کوچکی در بولیوی و در نزدیکی کوه‌های آند چگوادا به همراه چند تن دیگر از گروه چریکی به محاصره ارتش بولیوی که به وسیله ماموران و افسران آمریکایی همراهی می‌شد در آمدند و دستگیر شدند از درزمند گانی که در آن زمان همراه چگوادا بودند باید از ایستی و کوکپردو بولیویایی و تومایینی اهل کویا و افرادی با نام‌های مستعار هولیو پابلو آنیستو و دیگران نام برد. چند دوز بعد چه توسط سریاذ بولیویایی ماریو تران با شلیک گلوله اعدام می‌گردد.

فیدل کاسترو می‌گوید: در زندگی از دو خبر خیلی ناراحت شدم: یکی خبر مرگ مادرم و یکی خبر مرگ چگوادا.

پس از مرگ چگوادا او به عنوان یک شوریسین متخصص در فنون جنگی و جنگ آور تبدیل به قهرمان جنبش‌های انقلابی سوسیالیستی در سراسر جهان شد. آلیدا دختر چگوادا مدعی است که پدرش کمونیست بود.

حشمت جسد

سالها از محل دفن چگوارا اطلاعاتی در دست نبود تا اینکه در سال 1995 یک ژنرال بولیویایی که در عملیات دستگیری او شرکت داشت مکان دفن او را که کنار باند یک فروند گله در نزدیکی گایی که در آن به قتل رسیده بود افشا کرد. بقایای جسد چگوارا در سال 1997 به کویا انتقال یافت و در سانتا کلارا شهری که پیروزی های زیادی در جریان جنگ های انقلابی کویا کسب کرده بوده دفن شد و بنای یادبودی به افتخار او ساخته شد.

میسمه یادبود چگوارا بولیوی. این تصویر در مکان مرکم چه گوارا گرفته شده است.

آگوستو گارنیل
1967

میراث چگوادا

40 سال بعد از اعدام چه گوادا هنوز هم زندگی وی و کارهایش یکی از بحث‌های ادامه دار در جهان است. خیلی از صاحب نظران از جمله نلسون ماندلا از وی به عنوان یک قهرمان نام می‌برد و او را الهام دهنده آزادی برای تمامی کسانی می‌داند که آزادی را دوست دارند همچنین ژان پل سادرتروی دا هم دوشنگر می‌دانست و هم از او به عنوان کاملترین انسان عصر ما یاد می‌کرد. چه گوادا قهرمان ملی دوست داشتی برای کویانیان باقی می‌ماند و تصاویر وی دری سکه‌های فلزی کویانی داشت داده است و دانش آموزان هر روز را در مدرسه با این حرف آغاز می‌کنند که: ما نیز مثل چ خواهیم شد. ترانه آستا سیمیره که به یاد او ساخته شده از ترانه‌های محبوب است و به چند زبان اجرا شده است. در سرزمین مادری وی آرژانتین جایی که در دیورستانها نام وی را به خاطر می‌سپارند موزه‌ها بی شماری از چه کشور را پر کرده است و در سال 2008 یک مجسمه برنزی از او در شهر تولدوش دو زادیو نصب گردید.

علاوه بر این چگوادا برای بعضی از بولیویانی‌ها به حضرت ارنست معروف است و او را فرد مقدسی دانسته و می‌پرستند.

IN THE NAME OF GUD

نامه ای برای هیلدا، آگیدا، گامیلو، سلیما و ارنستینو

۱۹۶۷

عیزان من اگر ناچارید که این نامه را بخوانید علتش این است که من ویگر بین شما خواهم بود آن موقع شما مرد سخت به خاطر می آورید و کوچکتر ها که اصولاً مرد به خاطر خواهند داشت . پدر شما مردی بود که کارها و افکارش با یکدیگر هم‌حنگ بود و شکی نیست که او نسبت به اعتقادات خود و فوادر بود .

دوسن دارم انقلابی حای خوبی از کار در آپید تا میتوانید مطلعه کنید تا با روشن ها و فنون که شما را بر طبیعت مسلط میکند کاملاً آشنا شوید . فراموش نکنید که انقلاب هم‌ترین چیز است و هیچکدام از ما به تنها ای ارزش نداریم همتر از حمه همیشه این توانایی را داشته باشید که هرگونه ظلمی را که در جایی از این دنیا به کسی رو داشته می شود عمیقاً بررسی کنید .

این زیبا ترین خصلت یک فرد انقلابی است به امید دیدار حای هر چه بیشتر با شما چه حای کوچک من میبوشم تان و در آغوشستان میگیرم .

پدر

نامه‌ای به فیدل کویز

من در این لحظه خیلی چیزها را به خاطر می‌آوردم:

ذماني که با تو در خانه ماریا آتنونیا ملا قات کردم. آن زمان که پیشنهاد دادی همراهی ات کنم تمام آن تحت فشار قرار گرفتن های بغرنج در تدارکات یک دوز آمدند و پرسیدند: اگر مردید به چه کسی خبر بدھیم؟ و از این احتمال که حقیقت داشت تکان خود دیم!

بعدها دانستیم که این صحیح است که در یک انقلاب یا پیروزی شویم و یا کشته می شویم (اگر یک انقلاب حقیقی باشد)

بسیاری از رفقاء در راه پیروزی برخاک غلتیدند. اما باز رخ می دهنند. من احساس می کنم که بخشن از وظیفه خود را نسبت به حوادث کویا و انقلاب کویا انجام داده ام و به شما به تمام رفقاء تمام مردم شما که اکون مردم من نیز هستند بدروز می گویم: من از تمام پست های در دهبری حزب سمت ام در وزارت مقام ام در فرماندهی و تابعیت کویایی ام استعفا درسمی میدهم هیچ پیوند حقوقی مرا به کویا متهد و ملزم نمی سازد.

تنهای الزام ماهیتی متفاوت دارد که آن پیوند را نمی توان مانند سمت با انفصل شکست. روزهای با شکوهی از سر گذرانده ام احساس غرور می کنم که در دوزگار نه چندان خوش بحران و اندوهبار در کنار مردم خود بوده ام.

کمتر دهبری را دیده ام که استعداد تو را در آن دوزها را داشته باشد. همچنین مفتخرم که بدون درنگ از تو پیروی کردم. طریقه فکر اصول و استقبال از خطر را از تو شناختم. سایر ملل جهان یادی اند که مرا می طلبند. کاری که من می توانم انجام بدهم و تو به خاطر مسئولیت دهبری کویا دد می کنی (یعنی نمی توانی انجام بدهی) او زمان آن رسیده است که ما جدا شویم یک بار دیگر اعلام می کنم که کویا را دها می کنم و از هر گونه جواب گویی در قبال من و تنها از آن الگویی گرفته ام. اگر در آخرین ساعت زندگی ام ذیر آسمان جایی دیگر باشم به این مردم و به تو فکر خواهم کرد. از تو سپاسگزارم برای در سهایی که دادی و نمونه ای که نشات دادی (یعنی کویا) و من سعی خواهم کرد

که تا انتها نتیجه اعمال ام و فادر بمانم من همواره با سیاست خارجی انقلاب مان یکی شناخته می شدم و همچنان ادامه خواهم داد هر کجا که باشم مسئولیت یک انقلابی کویایی بودن را احساس خواهم کرد و رفتاری در خود آن خواهم داشت. از این که هیچ چیز مادی برای همسرم و فرزندانم نگذاشته ام ناراحت نیستم من به خاطر این طریق (زندگی) خوشحال هستم.

من برای آن ها در خواست هیچ چیز نمی کنم چرا که دولت آن ها را برای تحصیل و یک زندگی بسته تامین خواهد کرد. حرف های بسیاری برای گفتن به تو و مردمان دارم اما احساس می کنم که گفتنش ضرورتی ندارد. کلمات نمی توانند آن چه را که در دل دارم ادا کنم فکر نمی کنم که سیاه کردن کاغذ فایده ای داشته باشد.

و مرد افتاده بود یکی آواز داد: دلاور برجیز! و مرد همچنان افتاده بود ده ها تن و صدها تن خروش برآوردند: دلاور برجیز! و مرد همچنان افتاده بود تمامی آن سرزمینیان گرد آمد و اشک دریان خروش برآوردند: دلاور برجیز! و مرد به پای برخاست نخستین کس را بوسه ای داد و گام در راه نهاد.

حکایت‌های ارنستو چگوارا

- در سالت یک انسان برای رسیدن به آزادی در صفحه ایستادن نیست بلکه برهم ذدن صفحه است.
- ذندگی میکنم حتی اگر بهترینها را از دست بدhem چون این ذندگی کردن است که بهترینها دیگر را برایم می‌سازد. بگذار هرچه از دست می‌رود برود من آن دامی خواهم که به تماس آلوه نباشد حتی ذندگی را.
- عید من آن روزی است که ذحمت یک سال دهقان شام یک شب پادشاه نباشد.
- دستم بیو گل می‌داد. مرا به جرم چندن گل محکوم کردند اما کسی نیاندیشید که شاید گلی کاشته باشم.
- به احترام آزادی یک دقیقه سکوت کردیم اما خوابمان برد.
- خودت باش کسی هم اگر خوش نیامد نیامد اینجا کارخانه مجسمه سازی نیست.
- دادستان: در السالوادور چه میکردی؟ چگوارا: بدنم را برنزا میکردم. دادستان: پس چرا ساختمان را متهم کردی؟ چگوارا: جلوی آفتابم را گرفته بود.
- آزاد کنده نیستم. آزاد کنده وجود ندارد. این مردم اند که خود را آزاد می‌کنند.
- سکوت استدلالی است که معانی دیگر را بدoush می‌کشد.
- شاد بودن تنها انتقامی است که می‌توان از این دنیا گرفت.
- از نظر انسانها سگ‌ها حیواناتی مغید و با وفا هستند اما از نظر گرگ‌ها سگ‌ها گرگ‌هایی هستند که تن به بردگی داده اند تا در آسایش و رفاه ذندگی کنند.
- مردمان شهر برای آزادی تابوت ساختند و برای عشق مرد غافل از اینکه نه آزادی در تابوت جا می‌گیرد و نه عشق مرد می‌شناسد....
- می‌توانستم شاعری باشم ولگرد قمارخانه‌های بوئنس آیرس محفل نشین خواب و ذن و امضا و اعتیاد.
- گریه می‌کرد گرگ وقتی دید سگ به خاطر تکه استخوانی لگد‌های چوپان را تحمل می‌کند.
- گجشکی که از مترسک برتسد از گرسنگی می‌میرد.
- به دنیا نیامدم که بخواهم در سنین پیری بمیرم.
- به اقتصاد سوسیالیستی بدون اخلاق مادرکسیستی اعتقادی ندارم.
- می‌دانستم در لحظه‌ای روح بزرگ حاکم ضریب ای می‌زند تا تمام بشریت را به دو دسته مخالف تقسیم کند من در کنار مردم عادی خواهم بود.

۱۹۶۷

سازمان ملل

متن کامل سخنرانی دکتر ارنستو چه گوارا در مجمع عمومی سازمان ملل متحد نیویورک ۱۹۶۴.

آفای دنیس جمهور نمایندگان محترم:

دنبی در عرصه سیاست توسعه بسیار یافته اما امپریالیسم آمریکا بالا تر از هر چیز مردم را به این باور انگاشته که همزیستی مسالمت آمیز تنها حق انحصاری ملل قدر تمدن جهان است.

کویا هیات محترم نمایندگان آزاد و مقتدر بدون وابستگی به هیچ کجا و بدون سرمایه گذاری های خارجی در سرزمین اش آزاد از سلطه فرماندهان نظامی برای خود شان سیاسی تعیین می کند که بتواند در این مجمع سرافراز ایستاده و نشانگر درستی فریادهایی باشد که در آن غسل تعمید داده شده یک سرزمین آزاد آمریکا.

ایالات متحده به بهانه دفاع از آزادی در امور آمریکا لاتین مداخله می کند. دوی این مجمع به بلوغ کافی خواهد رسید تا حقوق برابر برای سیاهان و مردمان آمریکای لاتین که در این کشور زندگی می کنند را مطالبه کند همانگونه که آنان دوی از این خواب طولانی و بی درحمی که برایشان تحمل شده بیدار خواهند شد. ما در اینجا باید حقیقت های ناگفته را بیان کیم. و این همان حقیقتی است که ما همواره به جهان ارزانی داشتیم. اعدام؟ بله ما اعدام هم کردیم ما اعدام می کیم و تا زمانی که نیاز باشد به اعدام کردن ادامه می دهیم. جنگ ما جنگ تا مرگ است و اینها شرایطی است که به دلیل جبر امپریالیسم آمریکا در آن زندگی می کیم.

می خواستم جواب نماینده نیکاراگوا رو بدم اگرچه متوجه استدلال هاشون در خصوص لهجه نشدم: فکر کنم اشاره هایی داشتند به کویا و آرژانتین و چیزهایی در مورد اتحاد جماهیر شودی گفتند. به هر حال امیدوارم که نماینده نیکاراگوا هیچ لهجه آمریکای شمالی در سخنان من پیدا نکرده باش چون این واقعا خطرناکه، اما یک چیز کاملا واضحه و اون هم اینکه ما دست به ترویر نمی ذئیم مثل

اونهایی که در همین لحظه توسط پلیس و نروئلا که اگه درست به اطلاعم رسیده باشه بهشون می گن
دیگپول داده رخ میده.

این نیروی پلیس مامور اجرای یک سری اعمال وحشیانه است مانند اعدام هایی که ترور خونده می شن و نماینده پاناما که انقدر خودمونی بودند که من دو چه خطاب کردند همون نامی که کویاپی
ها من دو خطاب می کنند.

صحبتیون دو درباره انقلاب مکزیک شروع کردن در حالی که کویا درباره قتل عام پاناما توسط
آمریکایی شمالي حرف می ذنه نماینده پاناما به صحبت های بی هدفیون بدون هیچ اشاره ای به کشتار
پانامایی ها توسط ایالات متحده ادامه دادن که ناگفته نماند در همین رابطه دولت پاناما تمامی مراوداتش
دو با ایالات متحده قطع کرد: بریم به سراغ آقای استیونسون که متاسفانه اینجا حضور ندارند.

آقای استیونسون ادعا می کنند که هیچ قانونی ذیر پا گذاشته نشده و نه هوپیما و نه کشتی اینجا دو
ترک نکرده و این حملات دزدان دریایی خود به خود رخ دادند و منشا آنها مشخص نیست: متقضی
درخواستها امپریالیسم نخست وزیر ما پنج نکته دو به جهت حفظ صلح در دریای کارائیب اعلام
کردند که بدین شرح اند:

اول: پایان تحریم های اقتصادی و سایر فشارهای تجاری که توسط ایالات متحده بر تمامی کشودهای
جهان تحمیل شده است.

دوم: پایان دادن به تمامی فعالیت های خرابکارانه مانند: مسلح کردن سازمانهایی تشکیل شده از
مهاجمین مزدور ارسال جاسوس و خرابکار و تمامی عملیات های تروریستی که توسط ایالات متحده و
یا کشودهای همدست سازماندهی می شوند.

سوم: پایان تمامی حملات به دوش دزدان دریایی که از مقرهایی در آمریکا و پورتو ریکو شات می
گیرد.

چهارم: پایان ورود به مرزهای هوایی و آبی که توسط هوپیما و کشتی های جنگی آمریکایی ذیر پا گذاشته
می شوند.

پنجم: عقب نشینی از پایگاه گوآتانامو و استرداد خاک کوبا که توسط آمریکا اشغال شده است. توده ای از انسانیت فریاد دیگر بس است را سر داده است. پیشوی این اراده آهنین تا ذمانتی که استقلال واقعی به دست بیاید نخواهد ایستاد که در راه آن انسانهای زیادی جان خود را از دست دادند. تمام اینها نمایندگان محترم ایستایی جدید قادر آمریکاست موقعیتی که با فریادها و شیون های هر دو زلای مردم سرزمین من به دست آمد. است فریادهایی که بیانگر تصمیم تغییر ناپذیر ما برای مبارزه است بیانگر فلوج کردن حملات ارتش مت加وزین. فریادی که نشان حمایت تمامی کارگران جهان است علی الخصوص اردوگاه سوسیالیست ها به دربری اتحاد جماهیر شود. و آن فریاد این است: وطنم یا مرگ.

دکتر ارنستو چگوارا را بهتر بشناسیم

یک انقلابی به تمام معنا که در برابر هر ظلم و ستمی استاد. همه می گویند ای کاش او به بولیوی نمی رفت تا زندگاند اما او برای زندگاندن زندگی نمی کرد بلکه برای آزادی زندگی میکرد. او حتی می دانست که در بولیوی دستگیر و کشته می شود. او دیگر از این ظلم و ستم ها که در جهان از ایالات متحده نشان میگرفت خسته شده بود دیگر وقتی دسیده بود که کمی استراحت کند استراحتی طولانی.

ما نباید برای اینطور کشته شدنش غصه ای بخوریم بلکه باید شادی کیم که او و یادانش با انتخار از این دنیای پراز اندوه رفته برو حشان شاد سرانجام دکتر ارنستو چگوارا در سال 1967 در یکی از جنگل های بولیوی طی عملیاتی پی دیزی شده توسط سازمان سیاه آمریکا به همراه دو تن از یادانش محاصره و صبح روز بعد در یک مدرسه ای در روستا او و یادانش تیرباران شدند.

فیدل کاسترو می گوید: از خبر فوت دو نفر بسیار ناراحت شدم: یکی مادرم و یکی ارنستو چگوارا.

30 سال از جسد ارنستو چگوارا خبری نبود تا اینکه فیدل کاسترو در هبر کوبا یک تیم تحقیقاتی را فرستاد تا جسد او را پیدا کنند. بعد از چند روز آن تیم تحقیقاتی خبری را فرستاد که بقایای جسد چگوارا را کنار یک باند فرود گاه به همراه جسد یادانش پیدا کردیم.

طی مراسمی بعد از سخنرانی دریق قدیمی اش فیدل کاسترو بقایای جسدش را در یک تابوت گذاشتند و در یک مقبره در هاوانا به خاک سپرندند. از همان موقع هزاران توریست برای دیدن مقبره این مرد بزرگ به هاوانا سفر می کنند.

(گوستاوو ویلولدو) همان فرمانده دستگیری دکتر چگوارا به تازگی اعلام کرد: است که آن کسی که در کوبا دفن شده است چگوارا دروغین است. گوستاوو ویلولدو می گوید: ما چگوارا را به همراه دو تن از یادانش در یک جای دیگر دفن کردیم. آن پژوهشگری که جسد را پیدا کرد می گوید: جسد چگوارا به همراه شش تن از یادانش پیدا کردیم و از کت نظامی که بر تن اسکلت بود و در حیب چیز یک قوطی پراز گوگرد بود فهمیدیم که آن جسد مطلق به چگوارا است.

۱۹۶۷

در این میان ویلولدو بک کاغذ ذرد رنگ دارد که بر روی آن چند نخ از موها و ریش های چگوادا ذرده شده است. او می گوید: من حاضر این موها را در اختیار پزشگان قرار دهم تا به همراه آن استخوانهایی که می گویند استخوان چگوادا است آزمایش تست دی ای انجام دهنده تا بهمند من دروغ نمی گویم.

آن پژوهشگر می گوید: ما ذمانتی که جسد را پیدا کردیم هیچ آزمایش دی ای از آن گرفته نشد. ولی من هنوز از آن کت نظامی و قوطی گوگرد معتقدم که آن جسد مطلق به چگوادا است. ویلولدو می گوید: در حال حاضر فقط من می دانم جسد چگوادا در کجا دفن شده. بالاخره باید فرزندان او بدانند که پدرشان کجا دفن شده. من هم اگر چگوادا بودم دلم می خواست خانواده ام از محل دفنم باخبر شوند.

دکتر چگوادا در سال های اول انقلاب کویا به عنوان وزیر اقتصاد بر اقتصاد این کشور ناظر است می کرد. او اموال تمام وزاری سابق این کشور را مصادره کرد. یکی از این وزرا پدر (گوستاوو ویلولدو) بود. ویلولدو می گوید: به خاطر این اتفاقات پدر من از دنیا رفت و من از آن موقع به بعد می خواستم از چگوادا انتقام بگیرم. بعد از مرگ پدرم من از کویا رفتم و به استخدام سازمان سیاه آمریکا درآمدم.

در سال 1967 بود که با من تماس گرفتند و پرسیدند: تو نمی خواهی از چگوادا انتقام بگیری؟

من هم پاسخ دادم: خیلی دلم می خواهد انتقام بگیرم: پاسخ دادند: چگوادا به همراه دو تن از یارانش در جنگل های بولیوی با مهمات کمی به این طرف و آن طرف می دود. این فرصت خوبی برای توست تا بتوانی آن را دستگیر و بکشی.

ویلولدو: طی نقشه ای که با سازمان سیاه آمریکا کشیدیم در یکی از جنگل های بولیوی چگوادا را پیدا و او را محاصره کردیم. محاصره هر لحظه برای چگوادا و یارانش تنگ تر می شد. تا اینکه مهمات آن ها تمام شد و چگوادا از ناحیه پای راست ذخمری شده بود آن ها را به اسارت گرفتیم.

آن ها را به یکی از دوستاها بردمیم در یک مدرسه زندانی کردیم. دو ز 9 اکبر: لا یگرا بولیوی: ساعت 13:00 سازمان سیاه حکم تیرباران چگوادا و یارانش را صادر کرد.

و پلو لدو: ما دو داوطلب انتخاب کردیم ولی آن دو تن بعد از چند دقیقه پشیمان شدند تا اینکه (ماریو تران) داوطلب شد تا او را بکشد.

ماریو تران به اتفاقی که چگوارا در آن زندانی بود رفت. چگوارا با پای ذخی از جای خود بلند شد و گفت: شلیک کن. زودتر ماریو تران با نرس گلوله ای به سمت ذیر گردن او شلیک کرد و او را کشت. بعد از مرگ چگوارا و یادانش جسد او را در معرض دید مردم آن دوستا به نمایش گذاشتند. حتی مردم آن دوستا تا نصف شب هم به آنجا می رفتهند تا بینند آن مرد انقلابی راحت آنجا دراز کشیده است و دیگر نمی تواند کاری بکند.

روز بعد جسد ناپدید شد. و پلو لدو صبح روز بعد با یک وانت و دو شهروند بولیویایی جسد چگوارا و یادانش را به داخل وانت گذاشت و در آن ها پارچه ای کشید و در نزدیک یک باند فرود گاه به خاک سپرده.

بعد از 30 سال ماریو تران به دلیل یک بیماری هر دو چشمتش کور شد. فرزند او متینی را در یک روزنامه کوبایی نوشت که بدین شرح است: نور را به چشمان پدرم باز گردانید. مردم کوبا تا اسم ماریو تران را مشاهده کردند فهمیدند او قاتل چگوارا است. مردم این موضوع را با (فیدل کاسترو) دهبر کوبا در میان گذاشتند. فیدل کاسترو با عصبانیت پاسخ داد: یک چشم او را مجانی درمان کنید. بعد از درمان هنوز ماریو تران به وسیله سازمان سیاه محافظت می شود.

۱۹۶۷

یادها

چکووارا در روسیه بعد از انقلابه کووا

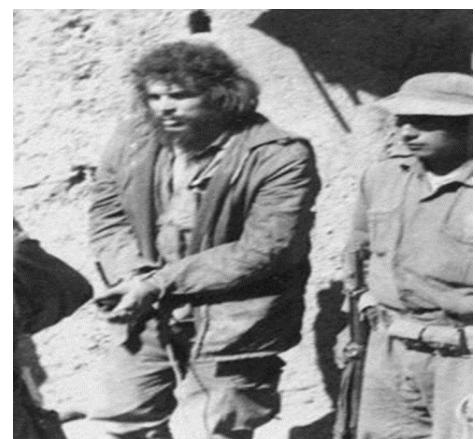

انقلابه کووا

۱۹۶۷

انقلابی چوپا

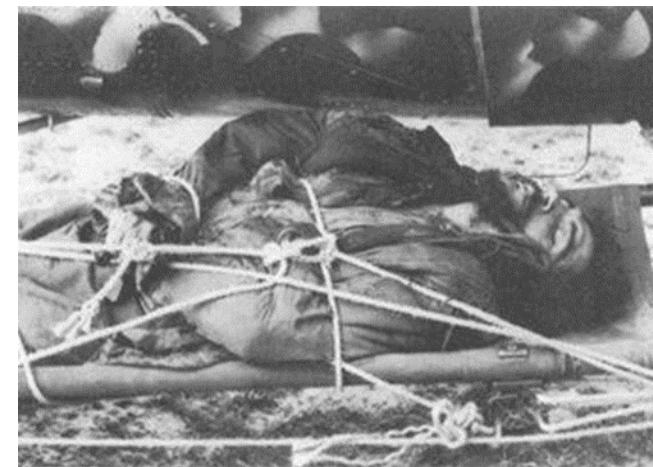
چوپارا بعد از دستگیری - پولیوی 1967

اکتبر 1967

پکوارا بعد از دستگیری. لاپرا - بولیوی 1967

لایکرا 1967

بسد پکوارا بعد از تیرباران - بولیوی 1967

این کتاب تقدیم می شود به روح بلند و کتر ارنستو چگوارا

عارف ایمانی دوازدهم دسفندر ماه یکهزار و سیصد و نوو و چهار

۱۹۶۷

لاهیکوارا 1967

اذری از

عازفه ایمانی

آدرس Gmail: برای نظرات، انتقادات و پیشنهادات

arefemani1967@gmail.com

شماره تماس: 0910 259 1398

ویراستار

فرزاد ایمانی farzademaniediture@gmail.com

صفحه فیس بوک Farzad Emani

شماره تماس: 0919 770 2113

در کanal تلگرام کارنیل هر روز انگیزه خود را شارژ کنید ☺

<https://telegram.me/karnil>

